

**SOPOR
ÄR**

BRA

2.0

RIAN DESIGNMUSEUM

INTRODUKTION

5

SOPMANIFESTET

Gunilla Bandolin & Monika Gora

7

SOPOR ÄR BRA!

Anna Lidström

9

GÖMMA OCH GLÖMMA DET FARLIGA OCH ÄCKLIGA

Lynn Åkesson

11

MEDVERKANDE

Finn Ahlgren

15

Louise Bolin

17

Åsa Elmstam

19

Hurra pangpang

21

Hildur2John

23

Elisa van Joolen & Aimée Zito Lema

25

Sajkla

27

Philipp Spillmann

29

Peterson Stoop

31

Birgit Marie Østerby

33

INTRODUKTION

Helena Hertov
Curator, Rian designmuseum

Utställningen *Sopor är bra* visades i en första version på Rian 2019. Då liksom nu presenterades olika föremål tillverkade av spill och återvunnet material. Sedan dess har den frossande människans sopberg fortsatt att öka och frågan om jordens resurser har blivit allt mer angelägen. Orsaken till det ökade sopberget är framförallt en överkonsumtion som utförs av en liten del av världsbefolkningen men som i slutändan påverkar hela planeten. Idag, fem år efter den första *Sopor är bra*, känns det av många anledningar aktuellt att återigen lyfta upp temat avfall och design.

I utställningen visas tio exempel på nationell och internationell formgivning som försöker ta tillvara på det material som redan finns i omlopp. Allt fler formgivare söker efter nya mer hållbara sätt att arbeta på och samtidigt få utlopp för sin kärlek till hantverket och materialet. Att göra nya saker av återvunna material är en lösning men det är inte hela lösningen. Somliga av formgivarna har också ansett sig nödgade att bli aktivister i sin strävan efter en mer social och ekologisk hållbarhet.

Utställningens titel *Sopor är bra* är hämtad från det sopmanifest som konstnärerna Monika Gora och Gunilla Bandolin skrev 1995 i ett samarbete med Riksutställningar. Manifestet formulerar människans dubbelbottnade förhållande till sina sopor och avslutas med meningen "Använd sopor för att förstå ditt liv". Det kan tolkas som en uppmaning att inte sticka huvudet i sanden utan se, förstå och agera.

De medverkande formgivarna är Finn Ahlgren, Louise Bolin, Åsa Elmstam, Hurra pangpang, Hildur2John, Elisa van Joolen & Aimée Zito Lema, Sajkla, Philipp Spillmann, Peterson Stoop och Birgit Marie Østerby.

Som fördjupning går det i denna katalog att läsa texter av Anna Lidström, doktor i modedesign och Lynn Åkesson, professor emerita i etnologi. Båda ger sitt perspektiv på gömma och glömma i förhållande till sopor.

SOPMANIFESTET

Gunilla Bandolin & Monika Gora

Sopor är bra
Sopor är nödvändiga
Sopor är kultur och historia
Sopor mäter tidens gång
Sopor är spåren av människans närvaro på jorden
Sopor är vårt samband med naturen
Sopor skyddar oss från drömmen om perfektion
Sopor ger oss ett förflutet
Sopor är vår arvsynd
Frånvaron av sopor är döden

Göm inte sopor
Undvik inte sopor
Förneka inte sopornas betydelse
Använd inte sopor för att förolämpa andra,
Eller för att demonstrera din egen moraliska överlägsenhet
Använd sopor för att förstå ditt liv

SOPOR ÄR BRA!

Anna Lidström

Modets själva livsnerv består av ständig förvandling och dynamisk framåtrörelse. Under historien har nya typer av plagg och silhuetter förändrat livsbetingelserna för människorna som bär dem – alltifrån korsettens avskaffande till att vettiga, säkra arbetskläder blev tillgängliga inom industrin.

De senaste åren har modevärlden snurrat snabbare, samtidigt som utvecklingen verkar ha stått helt still. Väldigt få designers har idag möjlighet att mer djupgående utveckla nya plagg, koncept och silhuetter – eller att överhuvudtaget utforska kläder direkt på kropp. Att vara modedesigner idag är att vara fast i en evig loop av att kopiera det man redan har gjort förut. Att i datorns skissprogram göra små justeringar av tidigare säsongers kollektioner, för att skapa incitament för kunden att köpa nytt. Eftersom klädföretag måste uppvisa ökad vinst behöver konsumenterna förmås ändra sitt köpbeteende. De förväntas konsumera och kassera betydligt mer kläder, för att hålla modeindustrin under armarna.

Men de växande textila avfallshögarna är inte bara ett materiellt svinn. De vittnar faktiskt också om ett kreativt svinn. Designkompetens som aldrig kommer till användning. Kläder är ju slutpunkten i den konventionella designprocessen. Men tänk om vi i stället skulle börja tänka på kläder som en kreativ startpunkt i en redesignprocess? Vad händer om mode-designern i stället för att ständigt återanvända designidéerna istället börjar återanvända plaggen i sig själva? Jo, textilt avfall blir plötsligt en designresurs!

Att attackera dessa avfallshögar är en komplex process, ett slags estetisk kamp. Vad ska man leta efter när man inte alltid vet vad man söker? Och hur designar man när man har ett material som är starkt begränsande? Vi kommer behöva ett nytt sätt att se på och sortera textil. Begrepp som *skick*, *stil* och *produktkategori* kan vara behjälpliga i kategoriserandet. Om vi börjar designa utifrån defekter som fläckar och revor, då kan den lägsta kvaliteten vara en skatt. En fläck på fel ställe kan plötsligt bli rätt - genom att ett fantastiskt broderi får följa materialet på nya slingrande vägar. Och ett parti urtvättade arbetsbyxor från byggindustrin - med påkostade, stadiga sömmar och fickdetaljer - kanske rakt av kan användas i ett modesammanhang. I stället för att modeföretag ska tillverka byxor som ser slitna ut på precis samma sätt.

Poängen är att den nya tidens designarbete måste börja i avfallshögen. Och att en viktig kompetens som designer kommer vara att lyckas sortera, sålla och söka. Inte enbart skapa nytt! Ett helt nytt språk med nya begrepp för att angripa råvaran behövs. Som designers måste vi förmås glömma vad plaggmaterialen en gång varit - för att i stället arbeta utifrån vad de kan bli. Avfallshögen fungerar som ett slags nollpunkt, genom vilket materialen passerar, avkodas och ges ny betydelse genom ny design. Och samtidigt som vi går igenom klädhögarna och ser vad som slängs samlar vi också in kunskap om vad som inte funkade. Ett slags designdata över kvaliteter, snitt och plagg som aldrig borde ha sett dagens ljus. Något som i sin tur också kan hjälpa till att utveckla den konventionella designprocessen i en mer hållbar riktning. Sopor är bra! En dröm för en designer.

Anna Lidström är fil dr i modedesign och arbetar som forskare, designer och stylist med redesign som specialitet. Hon är knuten till Textilhögskolan i Borås och är konstnärlig ledare för plattformen Textile Movement på Science Park Borås.

GÖMMA OCH GLÖMMA DET FARLIGA OCH ÄCKLIGA

Lynn Åkesson

I människans fotspår följer soporna. Som konsumtionens fingeravtryck finns de där och avslöjar mänskliga vanor och ovanor. Så vittnar förhistoriska kökkenmöddingar om matvanor och verktygstillverkning för tusentals år sedan. Från närmare historiska tider finns rester av jordbruksredskap och byggnader gömda i landskapet. Men stenålderns lämningar har, liksom ruiner, tvättas rena av tidens gång. De luktar inte, förgiftar inte och äcklar oss inte till skillnad från sopor av mer orent slag, som matrester, dumpade kemikalier eller läckande latriner.

Människor har alltid skapat regler, system och praktiker för att hantera det orena. Vad som anses orent är däremot inte konstant i tid och rum. Särskilt gäller det den symboliska orenhet som drabbat vissa människor eller verksamheter. Så betraktades rackaren, bödelsdrängen, hästslaktaren och latrintömmaren i forna tiders Sverige som orena. Deras sysslor smittade så att säga av sig på personerna som levde ett marginaliserat liv i samhällets utkanter. Själva avfallet hade man däremot större fördragsamhet med än vad vi har idag. Lukten från sopor, gödsel och latriner var ett doftspår som hörde vardagslivet till.

I provinsialläkarnas rapporter om hälsotillståndet i olika landsdelar återkommer problemen med bristfälliga kloaker och infekterat dricksvatten. När avfallsmängderna blev alltför besvärande transporterades soporna bort, utanför städerna.

Den sortens sophantering var länge praxis. Soporna flyttas bort ut synfältet och gömdes under jordlager så att man kunde glömma att de någonsin existerat. Fortfarande talar man om att "åka till tippen", ett uttryck från sopornas huller-om-buller tid, när mycket lite sorterades, återvanns eller återanvändes.

Idag är svenska hushåll bra på att källsortera. Jämfört med att konsumera mindre, undvika att köra bil eller sluta med flygresor är källsortering en förhållandevis enkel miljöhandling. Visserligen kan skräcken för soplukt i hemmet leda till att matavfallets bruna påsar göms i täta kärl i stället för att förvaras luftigt. Då ruttnar resterna snabbt och det äckliga blir ännu äckligare tvärt emot vad man tänkt sig.

Men jämfört med hushållens sopsyndare finns mycket större skurkar som dessutom kommer förvånansvärt lindrigt undan med de miljöbrott som begås. Ett av de värsta exemplen är mängderna av gifttunnor som grävdes ner i skånska Teckomatorp på 1970-talet. Giftet var av samma slag som det ökända Agent Orange, använt under Vietnamkriget. Efter företagets konkurs har decennier av saneringsarbete pågått och priset för denna girighet, för att gömma och glömma det farliga och orena får skattebetalarna stå för. En annan variant av att gömma och glömma är att exportera farligt avfall, elektronik exempelvis, till fattiga länder som får ta hand om de rikas konsumtionsavfall under vedervärdiga förhållanden.

Men den djupt rotade mänskliga reflexen att vända ryggen åt soporna och bortse från dess existens är ohållbar. Det avfall som moderna människor skapar kan naturen inte ta hand om, det måste vi göra själva. Det bästa är förstås att minimera att avfall alls uppstår. Men när det inte går behövs konstruktiva alternativ. Då kan det rentav vara en förutsättning att användaren inte tänker så noga på att fleecetröjan är gjord av sunkiga gamla pet-flaskor eller att äckligt matavfall blivit biogas. På så sätt kan glömska också hjälpa till att acceptera en nödvändig omvandling från avfall till användbart.

Lynn Åkesson, professor emerita i etnologi vid Institutionen för kulturvetenskaper, Lunds universitet. Verksamhetsledare för den akademiska tankesmedjan LU Futura vid Lunds universitet (2018-2022).

LIFESTYLE EMBRACE

Finn Ahlgren (SE)

Lifestyle Embrace, möbler tillverkade av återbrukat laminerad spånskiva, 2023

Vägen från pendeltåget till den stora inredningsmässan i Älvsjö kantades 2023 av hemmagjorda plakater med texterna "Nöj dig", "New is the New Wrong" och "Wrong is the New New". Skyltarna fick mycket uppmärksamhet bland mässbesökare som var på jakt efter de senaste trenderna. Bakom stod möbeldesignern och konstnären Finn Ahlgren som samtidigt i sin ateljé visade utställningen *Lifestyle Embrace*. Sedan dess har hans möbler syntits flitigt i både tidningar och utställningar.

Finn Ahlgren har länge arbetat med återbrukat material i sina möbler och föremål. Materialen hämtar han bland annat ur containrar på Stockholms gator, fyllda med folks utrivna kök. I sitt projekt *Lifestyle Embrace* har han tagit ett steg längre och framförallt använt sig av vit laminerad spånskiva. Det är ett material med låg status, som är känsligt både för slitage och svårt att reparera.

Med sitt arbete vill Finn Ahlgren få oss att lära om och se det fina i det som anses fult. Han beskriver det som en motståndshandling mot det moderna samhällets längtan efter det perfekta nyrenoverade hemmet. Finn menar att om vi kunde sluta sträva efter nya blanka ytor skulle vi nog må bättre. Vi borde se åldrandet som en naturlig del av livet och lära oss acceptera det oundvikliga slitaget, både när det gäller våra möbler och oss själva.

TEXTILBERGET

Louise Bolin (SE)

Enligt FN:s miljöprogram UNEP slängs det i världen textil motsvarande en fullastad lastbil varje sekund. I det senaste årets nyhetsrapportering har vi kunnat följa konsekvenserna av denna överkonsumtion, med bilder på berg bestående av kläder och stränder dränkta i textil. Bara i Sverige slänger vi 75 000 ton textilier varje år och i dagsläget finns inte något fungerade system för att hantera detta. Resultatet blir att det textila avfallet framförallt bränns, används som landutfyllnad eller dumpas i andra delar av världen.

När formgivaren Louise Bolin stod inför att göra sitt examensarbete på HDK-Valand bestämde hon sig för att se det textila avfallet som en materialresurs. Hennes vision blev att förflytta materialet från soptippen in till finrummen och på så vis undvika både resursslöseri och miljöförstöring. Efter att hon samlat in och sorterat materialet utvecklade Louise en möbelprototyp av totalt 500 lager textil som fick det passande namnet *Textilberget*.

Textilberget är en multifunktionell möbel som går att omvandla på olika sätt, från en soffa till en madrass för både lek och vila. På sikt, när möbelen utsatts för slitage, vill Louise Bolin uppmuntra användaren till att lappa och laga den. Genom att brukaren själv får sätta sin prägel på möbelen hoppas Louise främja en mer långsiktig relation mellan människa och ting.

REWILDING

Åsa Elmstam (SE/BE)

En stark drivkraft i smyckekonstnären Åsa Elmstams arbete är hennes personliga engagemang i miljö- och hållbarhetsfrågor. Det syns i allt från val av material och teman till hennes verksamhet som aktivist. Efter sin utbildning på Konstfack har hon arbetat med unika objekt som ofta befinner sig i gränslandet mellan skulptur, konsthantverk och smyckekonst.

Sedan 2022 bor Åsa Elmstam i Bryssel, i Belgien, där hon en dag efter en storm hittade ett nedblåst träd av arten platan. Av trädet tog hon grenar och skapade med återvunnet silver halsbandet *Rewilding*. Begreppet rewilding, eller återförvildande, handlar om att låta naturen återgå till vilt tillstånd för att på så vis stärka ekosystemens förmåga att stå emot naturkatastrofer. Enligt forskning behöver vi inte bara skydda naturen, vi behöver också återställa den då många av våra ekosystem är illa därana. Vi måste också förstå att människor bara är en art bland miljoner arter på vår planet som alla är beroende av varandra.

Åsa Elmstam växte upp med miljöengagerade föräldrar men insikten om det akuta klimatnödläget kom till henne först efter studier om hållbarhet i Tokyo 2007. Därefter har hon kanaliserat sitt engagemang i handling – att vara engagerad och arbeta aktivt tar bort klimatångesten, det är bekräftat med forskning, säger Åsa.

1. HARVEST YOUR MATERIAL

PICK 2 OR 3 PIECES FROM RECIPES OR RANDOM

DELICIOUS

10€ x 6 = 144€

STUFFED PURSE

5€ + 5€ x 6 = 35€

APPLES

10€ x 6 = 144€

APPLES

10€ x 6 = 144€

THE GREEN WASH

Hurra pangpang (SE)

I ett nedlagt postkontor i Göteborg huserar återbruksstudion Hurra pangpang, bestående av Izabella Simmons och Hanna Linnea Ryd. Där har de tillsammans utvecklat ett system av designrebusar: sak + sak = ny sak. Den nytillverkade saken beskrivs av Hurra pangpang som ett "kärleksbarn" mellan två önskade och bortglömda material. I ett samarbete med lokala andrahandsbutiker får Hurra pangpang sådant som av olika anledningar sorterats ut som osäljbart. Det händer också att kunder själva kommer med plagg och accessoarer som de vill få omgjorda.

Med den interaktiva konceptbutiken *The Green Wash* har Hurra pangpang tagit idén om rebussystemet vidare. I tillfälliga pop up-butiker kan kunderna själva välja bland olika "recept" och "materialingredienser". När valen är gjorda görs en beställning som sedan skickas vidare för tillverkning i *The Sweat Shop*. Första gången butiken öppnade var under Dutch Design Week i Eindhoven, Nederländerna, 2022.

Hurra pangpang är övertygade om att ett föremål blir mer uppskattat av kunden när den har fått vara delaktig i sitt nya föremåls födelse. Bäst blir det om resultatet också får en att börja fnissa, tycker de. Humorn har stor betydelse i Hurra pangpangs arbete, de menar att det gäller att se till att ha roligt under tiden de tar itu med samhällets slöseri och överkonsumtion.

KLACKMATTOR & KOTTEKUDDE

Hildur2John (SE)

I sin ateljé på Gotland tillverkar formgivaren Amalia Ericsson bland annat kuddar och mattor av återbrukat läder under företagsnamnet Hildur2John. Namnet är en hyllning till hennes farföräldrar, det strävsamma paret Hildur och John. Det var i samband med Amalias pappas bortgång som hennes behov av att få skapa tog en ny riktning. Men namnet speglar också en insikt om hur historier vandrar från person till person, något Amalia också förknippar med återbruk.

Amalia Ericsson tar tillvara på spill från lokala tapetserare. Av de allra minsta skinnbitarna skapar hon kransar och evighetsblommor och på så vis går väldigt lite till spillo. Men främst kommer materialet till Hildur2Johns produkter från gamla skinnplagg som jackor. Oftast är det kunderna själva som lämnar in sina skinnföremål. Kanske bär föremålen på värdefulla minnen Kunden vill få bevarade men i ny form.

Mattorna från Hildur2John påminner om de "lappmattor" eller "klackmattor" som var vanligt förekommande runt om i Sverige vid mitten på 1800-talet. De gjordes av uttjänta textilier som klipptes till lappar i form av tungor eller klackar, därav namnet "klackmattor". Bland bevarade exemplar återfinns både alldagliga mattor och mer rikligt dekorerade kreationer med konstfulla broderier.

Our Rag Magazine

Issue no :
Spring / Summer / Autumn / Winter 2422

hypebeasts and hippies
these slippers are handmade

for traipsing down the runway
or escaping in a form
sporty chic in slouchy hoodie

OUR RAGS MAGAZINE

Elisa van Joolen (IT/NL) & Aimée Zito Lema (NL/AR)

Hur kommer ett modemagasin se ut om 400 år? Den frågan har konstnärerna Elisa van Joolen och Aimée Zito Lema ställt sig i samarbetsprojektet *Our Rags Magazine*. Framför sig ser de en värld utan naturtillgångar där endast återbruk återstår som alternativ för fortsatt skapande. Därför är *Our Rags Magazine* inte bara ett modemagasin som visar kläder, utan är också tillverkat av kläder.

Idén till tidningen har sitt ursprung i en workshop för barn som Elisa van Joolen och Aimée Zito Lema höll 2019. Barnen fick i uppgift att försöka föreställa sig nya sätt att göra kläder på men också hur människor kommer klä sig i framtiden. Till workshopen fick barnen ta med sina egna utslitna kläder som de klippte till trasor. I samarbete med en fabrik i Nederländerna förvandlades trasorna till papper, som senare omvandlades till nya fantasifulle plagg av barnen.

Foton på barnens kläder blev grunden till *Our Rags Magazine* som är tryckt på samma specialpapper som plaggen är gjorda av. Utöver bilder av fotografen Janneke van der Hagen går det i tidningen också att läsa text och poesi av de nederländska författarna Maria Barnas och Persis Bekkering som låtit sig inspireras av Elisa van Joolen och Aimée Zito Lema tankegångar. Tillsammans vill de ifrågasätta det rådande konsumtionsbeteendet i samhället och få oss bli mer medvetna om vår omvärld.

REKONDITIONERADE STOLAR

Sajkla (SV)

Det kasseras över 1000 ton möbler årligen i Sverige. För att minska på den mängden vill företaget Sajkla, som inriktat sig på storskaligt återbruk av möbler för offentlig miljö, få företag, arkitekter, kommuner och regioner att vända på inköpstrappan. Det innebär att i första hand använda möbler i befintligt skick som redan finns inom en organisation och i nästa steg renovera dem. Att göra nyinköp ska alltid komma i sista hand, något som sparar både pengar och koldioxidutsläpp.

Sajklas verksamheten bygger på två ben. Det ena är en digital plattform för cirkulär möbelhantering. Där kan stora organisationer synliggöra sina befintliga möbler i ett möbelbibliotek så att anställda kan se och boka dem digitalt. Genom att cirkulera möbler internt används de längre vilket ger ett minskat utsläpp av koldioxid på uppskattningsvis cirka 30 procent per år.

Rekond, som är det andra benet av Sajklas verksamhet, innebär att de organiserar renovering av befintliga möbler utförd av leverantörer i Sajklas nätverk. När kvalitetsmöbler rekonditioneras och ersätter nyproduktion görs en miljömässig besparing på cirka 70 procent. Tidigare har det funnits en fördom om att behöva acceptera en viss "loppiskänsla" vid återbruk men efter en kvalitativ rekonditionering upplevs slitna möbler som nya.

SHELL & ORANGE

Philipp Spillmann (CH/NO)

Orange, brosch av plast från upphittad boj, båtspik i järn, förzinkat stål, skruv och nål av stål, 2022

Efter att ha arbetat med klassiskt guldsmede i Schweiz bestämde sig Philipp Spillmann för att flytta till Norge 2001. Där har han allt eftersom valt att inrikta sig på samtida smyckekonst istället. Philipp beskriver det som att kärleken till hantverket överlevde men att han nu låter sina smycken få ta friare uttryck. Materialen, som kan vara allt från loppisfynd till skräp som hittats i naturen, får leda det kreativa arbetet och skapa olika associationer.

För *Shell* och *Orange* var utgångspunkten plastbojar som Philipp Spillmann stött på längs den nordnorska kusten, uppspolade på land efter att ha slitit sig från fiskebåtar ute till havs. De startade en tankefläta hos honom som började med minnen från barndomens skattjakter efter snäckskal och som knöts ihop med vetskapen om att några av de äldsta smycken som hittats är gjorda av snäckor. Slutligen gav ett multinationellt oljebolag inspiration till både titeln och formen för *Shell*.

Med *Orange* var det färgen på den orangea bojen som startade en associationskedja som landade i apelsiner. Ur det vandrade tankarna vidare på hur apelsinen fraktats över haven och vidare till de mängder av plast som följer i spåren av de maritima handelsvägarna. Till *Orange* har Philipp snidat fram formen av resterna från en slumpmässigt skalad apelsin. Stjälken är ursprungligen en rostig båtnit.

SKOR OCH TOFFLOR

Peterson Stoop (NL)

Idag tillverkas inte sneakers för att kunna repareras. Det ville skomakarna och formgivarna Jelske Peterson och Jarah Stoop göra något åt. Därför startade de Peterson Stoop 2013, för att utveckla en metod att ta tillvara utslitna sneakers. Tre år senare kunde de, som första skoföretag i världen inom redesign, lansera de första modellerna och har sedan dess skapat en kundkrets över hela världen.

I sin studio i Amsterdam har Peterson Stoop byggt upp ett lager av sneakers. De flesta köps in via internet, från andrahandsbutiker eller direkt från de stora välgörenhetsorganisationernas sorteringsanläggningar. Det går också bra att skicka sina egna skor för att få dem omgjorda. Först tvättas skorna och vid behov målas de om, innan sulan tas isär och skon kan byggas upp igen på klassiskt skomarkarvis. Det gör att de omgjorda skorna enklare kan sulas om igen när det behövs.

Peterson Stoop vill gärna inspirera andra till att göra skor som går att laga. En skinsko kan i princip repareras hur många gånger som helst om den görs och hanteras på rätt sätt. I de fall när skorna i Peterson Stoops lager visar sig vara i för dåligt skick tas ändå skinnet tillvara. Bitarna fogas samman till ett lapptäcke ur vilket mönsterdelar för nya skor skärs ut. Dessa skor får ett särskilt, unikt utseende där olika varumärken blandas med varandra.

REPLATED

Birgit Marie Østerby (DK)

Idén till *Replated* grundar sig i de ”vita, anonyma, tråkiga tallrikar” som Birgit Marie Østerbys syster hade hemma i sina skåp. Systemen undrade om det inte gick att göra något roligt med dem. Denna fråga blev utgångspunkt för Birgit Maries examensarbete på keramikskolan på Bornholm som är en del av den danska konstakademien. Hon började samla in fler vita tallrikar från andrahandsbutiker – den typ av vanligt förekommande porslinstallrikar som är massproducerade av de stora kedjorna.

När Birgit Marie Østerby hade tillräckligt med tallrikar började hon experimentera fram glasyrer som kunde fungera ovanpå de redan glaserade tallrikarna. Även det arbetet kom att präglas av tanken på återbruk, något som fick styra färgskalan. Till ingredienser använde Birgit Marie olika restprodukter från industrin som stenhjöl från granitbrottet Klippeløkken på Bornholm men också återvunnet glas. Hon beskriver det som ”ett återbruk på återbruk”.

Att vara konsthantverkare idag väcker en massa frågor kring hållbarhet och Birgit Marie Østerby funderar mycket på hur hon kan fortsätta sitt arbete utan att bidra till överkonsumtion. För sitt arbete med *Replated* fick hon utmärkelsen Håndfuglen 2023 och blev utsedd till årets utställare på Frue Plads Marked, en stor marknad för konsthantverk och design i Köpenhamn som hållits årligen sedan 1983.

Sopor är bra 2.0
3/2 - 28/4 2024

Curator och katalogredaktör
Helena Hertov

Grafisk Form
Bukett Grafik
→ bukett.studio

Rian designmuseum
Skepparestrådet 2
311 27 Falkenberg
→ rian.se

